

PRESUDA SUDA

30. ožujka 1993.(*)

„Pojam ‚sud države članice‘ u smislu članka 177. Ugovora o EEZ-u”

U predmetu C-24/92,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, koji je uputio direktor za neposredne poreze i trošarine Velikog Vojvodstva Luksemburg, u postupku koji se vodi pred njim između

Pierrea Corbiaua

i

Administration des contributions,

o tumačenju članka 48. Ugovora,

SUD,

u sastavu: O. Due, predsjednik, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg i J. L. Murray, predsjednici vijeća, G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida i F. Grévisse, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Darmon,

tajnik: H. von Holstein, zamjenik tajnika,

uzimajući u obzir pisana očitovanja koja su podnijeli, za Komisiju Europskih zajednica, H. Étienne, glavni pravni savjetnik, u svojstvu agenta,

uzimajući u obzir izvještaj za raspravu,

saslušavši usmena očitovanja luksemburške vlade, koju zastupa J.-M. Klein, *conseiller de direction de première classe* u Ministarstvu financija, i Komisije, na raspravi održanoj 12. siječnja 1993.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 16. veljače 1993.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Odlukom od 28. siječnja 1992., koju je Sud zaprimio istog datuma, direktor za neposredne poreze i trošarine Velikog Vojvodstva Luksemburg postavio je, na temelju članka 177. Ugovora o EEZ-u, prethodno pitanje o tumačenju članka 48. Ugovora.
- 2 Pitanje je postavljeno u okviru izvanparničnog postupka koji je P. Corbiau pokrenuo pred direktorom za poreze radi povrata preplaćenog poreza na dohodak.
- 3 P. Corbiau, koji je belgijski državljanin, radi u banci Paribas u Luxembourg. Živio je u Luksemburgu do 25. listopada 1990., kada je svoje boravište prenio u Belgiju ostavši pritom zaposlen u Luksemburgu. Nekadašnji porezni rezident u Luksemburgu sada je postao porezni nerezident.
- 4 Njegov je poslodavac tijekom razdoblja od 1. siječnja 1990. do 25. listopada 1990. odbijao porez na dohodak od njegove plaće po stopi koja bi se primjenjivala da je bio porezni rezident u Luksemburgu tijekom cijele godine.
- 5 Zatim je, kada je porez konačno utvrđen, dohodak P. Corbiaua za prvih deset mjeseci 1990. oporezovan po odgovarajućoj progresivnoj stopi za taj dohodak koja se primjenjuje na cjelogodišnji dohodak. Budući da je ta stopa bila niža od one koja je primijenjena u izračunu iznosa odbitaka, porezna prijava za 1990. pokazivala je preplaćeni iznos od 180 048 LFR.
- 6 Luksemburška porezna uprava odbila je isplatu povrata preplaćenog poreza pozivajući se na članak 154. (6) Zakona o porezu na dohodak, koji propisuje da porez po odbitku na plaće zaposlenih osoba koji su porezni rezidenti samo tijekom dijela godine ostaju u vlasništvu državne riznice bilo da se tijekom godine nastanjuju u toj zemlji ili iz nje odlaze.
- 7 P. Corbiau je 28. lipnja 1991. podnio tužbu direktoru za poreze na temelju stavka 131. Abgabenordnung (porezni zakon).
- 8 U skladu s tom odredbom, „u posebnim slučajevima (uključujući i više njih, npr. u slučaju vremenskih nepogoda ili drugih izvanrednih okolnosti) ministar financija može odobriti potpuni ili djelomični otpis državnih poreza čija naplata ne bi bila pravična u slučaju o kojem je riječ, ili u sličnim slučajevima, za poreze koji su već uplaćeni državi, naložiti povrat ili priznavanje preplate u vidu poreznog kredita”.
- 9 U skladu s člankom 8. Odluke Velikog Vojvodstva od 26. listopada 1944., „reklamacije i zahtjeve za otpis ili smanjenje poreza koje podnose porezni obveznici rješava čelnik nadležne uprave ili njegov zamjenik, osim tužbe podnesene tijelu koje će biti imenovano ministarskom odlukom”.
- 10 Na temelju članka 2. stavka 1. Zakona od 17. travnja 1964. o reorganizaciji uprave za neposredne poreze i trošarine, kako je izmijenjen Zakonom od 20. ožujka 1970., ta je uprava povjerena direktoru koji je njezin voditelj.
- 11 Naposljetku, člankom 1. Ministarske odluke od 10. travnja 1946. imenovan je Conseil d'État, comité du contentieux (Vrhovni upravni sud nacionalnog vijeća), koji se sastoji od tri člana, kao tijelo koje odlučuje u zadnjem stupnju o tužbama po pitanju nameta, poreza, doprinosa i prava.

- 12 U postupku koji se vodi pred direktorom za poreze, P. Corbiau pozvao se na presudu od 8. svibnja 1990., Biehl (C-175/88, Zb., str. I-1779.), u kojoj je Sud presudio da „je članku 48. stavku 2. Ugovora protivno da država članica u svojem poreznom zakonodavstvu propisuje da porezni odbitak od primanja zaposlenih osoba koji su državljani države članice i porezni rezidenti samo tijekom dijela godine zato što se tijekom fiskalne godine nastanjuju u zemlji ili je napuštaju, i dalje ostane u vlasništvu državne riznice te se ne može vratiti”.
- 13 Izražavajući sumnju u pogledu primjene te presude u predmetu koji se pred njim vodi, direktor za luksemburške poreze odlučio je Sudu postaviti sljedeće prethodno pitanje:
- „Je li članku 48. Ugovora o EEZ-u protivno, u državi članici u kojoj zaposlene osobe koje su bile porezni rezidenti tijekom cijele fiskalne godine imaju pravo na povrat poreza na plaću koji je poslodavac zakonito zadržao ako i u mjeri u kojoj ukupan iznos tih odbitaka prelazi iznos poreza na dohodak utvrđen po odgovarajućoj stopi za njihov ukupni godišnji prihod, da državljanin Zajednice koji je bio porezni rezident tijekom dijela godine može dobiti povrat zakonito zadržanog poreza samo pod istim uvjetom i u istoj mjeri?”
- 14 Prije odgovora na to prethodno pitanje, valja se pitati predstavlja li direktor za poreze sud u smislu članka 177. Ugovora i je li stoga njegovo pitanje dopušteno.
- 15 S tim u vezi valja podsjetiti da je pojam suda koncept prava Zajednice i da može, po svojoj suštini, označavati samo tijelo koje nastupa kao treća strana u odnosu na ono koje je donijelo odluku koja je predmet tužbe.
- 16 U ovom slučaju, direktor za neposredne poreze i trošarine ne nastupa kao takva treća strana. S obzirom na to da se nalazi na čelu te uprave, on predstavlja jasnu organsku poveznicu sa službama koje su donijele osporavano porezno rješenje, protiv kojeg je pred njim podnesen prigovor. Ta je tvrdnja uostalom potvrđena činjenicom da bi u slučaju eventualne tužbe pred Conseil d'État navedeni direktor bio stranka u sporu.
- 17 Iz toga proizlazi da direktor za poreze nije sud u smislu članka 177. Ugovora i da njegovo pitanje stoga treba proglasiti nedopuštenim.

Troškovi

- 18 Troškovi luksemburške vlade i Komisije Europskih zajednica, koje su podnijele očitovanja Sudu, ne nadoknađuju se. Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred direktorom za poreze Velikog Vojvodstva Luksemburg, na njemu je da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenog,

SUD,

proglašava i presuđuje:

Pitanje koje je uputio direktor za neposredne poreze i trošarine Velikog Vojvodstva Luksemburg nedopušteno je.

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 30. ožujka 1993.

[Potpisi]

* Jezik postupka: francuski

RADNI PRIJEVOD